

Martyna Szczotka

„O słońku, pogodzie i innych ciekawych sprawach” : scenariusz zajęć dla dzieci 6-letnich

Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce : kwartalnik dla nauczycieli nr 1,
119-122

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Martyna Szczotka
Akademia Ignatianum w Krakowie

„O słońku, pogodzie i innych ciekawych sprawach” – scenariusz za- jęć dla dzieci 6-letnich

I. Temat zajęć: O słońku, pogodzie i innych ciekawych sprawach –
utrwalanie wiadomości na temat wiosennej pogody

II. Cele

A. Ogólny: budowanie dziecięcej wiedzy o przyrodzie

B. Szczegółowe:

- poznawanie wybranych elementów pogody;
- dostrzeganie oznak zbliżającej się wiosny;
- rozwijanie percepcji wzrokowej i słuchowej;
- zachęcanie do zabaw przy muzyce;
- rozwijanie sprawności manualnej.

C. Operacyjne:

Dziecko:

- wymienia elementy marcowej pogody;
- zna charakterystyczne oznaki wiosny;
- rozpoznaje odgłosy z otoczenia;
- bawi się przy muzyce;
- wykonuje pracę plastyczną.

III. Metody:

słowne (rozmowa, wiersz, zagadki);

oglądowe (obserwacja, pokaz);

czynne (m. samodzielnych doświadczeń, m. kierowania własną działalnością dziecka, m. zadań)

IV. Formy pracy: zajęcia dydaktyczne, zbiorowa, grupowa

V. Formy aktywności: poznawcza, artystyczna, muzyczna i plastyczna, ruchowa

VI. Środki dydaktyczne: kwiaty, roztarte listki lub perfumy, gałązka z młodymi listkami, kartonik w kształcie motyla, nagranie z odgłosami wiosny, „Nadchodzi wiosna” prezentacja multimedialna, sylweta zielonego liścia, płyta CD „Odgłosy wiosny”, „Tańce integracyjne w pracy z grupą” Klanza, ilustracje z elementami pogody, szablony motyli

VII. Przebieg zajęć:

1. Zabawa na powitanie „Chodzi wiosna” na melodię *Płynie Wisła, płynie* (muz. K. Hofman)

Chodzi wiosna, chodzi,	Pięknie się ukloni,
chodzi po polanie,	do tańca zaprosi,
chodzi po polanie.	do tańca zaprosi.
Zaraz zobaczymy,	Zatańczą wokoło,
koło kogo stanie.	będzie im wesoło.
Zaraz zobaczymy,	Zatańczą wokoło,
koło kogo stanie.	będzie im wesoło.

2. Słuchanie wiersza H. Kruk *Świeci słonko*, ilustrowanego ruchem

Nauczycielka:

Świeci słoneczko jasne,
wieje wiosenny wiatr.
I każdy ma ochotę
wędrować sobie w świat.
Grzeje słoneczko jasne,
pada wiosenny deszcz.
Urosną śliczne kwiatki,
my urośniemy też.

Dzieci:

unoszą ręce do góry,
wymachują rękami nad głowami,
maszerują w różnych kierunkach,

pokazują słońce prawą ręką, a potem lewą,
przysiadają, stukają palcami o podłogę,
powoli unoszą się do pozycji stojącej,
wspinają się na palce.

3. „Po czym można poznać, że zbliża się wiosna?” – rozmowa z dziećmi na podstawie prezentacji multimedialnej (zbiór własny nauczyciela).
Zapisywanie spostrzeżeń dzieci na sylwecie zielonego liścia

4. „Rozpoznajemy znaki wiosny” – zabawa pobudzająca zmysł węchu i dotyku, doskonaląca umiejętność koncentracji, wyobraźnię

Dzieci siedzą w kole z zamkniętymi oczami. Każdemu dziecku nauczycielka podaje do powąchania kwiat, roztarte zielone listki lub perfumy. Dzieci wąchają, otwierają oczy i wymieniają się swoimi spostrzeżeniami, wrażeniami. Następnie przekazują sobie po kolei gałązkę z młodymi listkami, wypowiadając nasuwające się do niej skojarzenia. Przekazują sobie w kole kartonik w kształcie motyla. Zadaniem ich jest rozpoznanie kształtu i nazwanie go. Na koniec z zamkniętymi oczami słuchają muzyki z „odgłosami wiosny” i opowiadają o tym, co słyszały.

5. „Którego obrazka brakuje?” – ćwiczenie percepcji wzrokowej

Nauczycielka rozkłada na stole kartoniki przedstawiające wybrane elementy marcowej pogody: słońce, deszcz, śnieg, chmury, wiatr. Dzieci nazywają poszczególne elementy, zjawiska atmosferyczne. Następnie chętne dziecko zamyka oczy, a nauczycielka chowa jeden kartonik. Zadaniem dziecka po otwarciu oczu jest odgadnięcie, którego kartonika brakuje.

6. „Czy to już wiosna?” – zabawa. Dzieci podnoszą w górę zielone, kartonowe listki wtedy, kiedy usłyszą informację zapowiadającą wiosnę

- Po trawie chodzą bociany.
- W lesie wyrosły prawdziwki i kurki.
- Mocno świeci słońce i dni są coraz dłuższe.
- W ogrodzie zakwitły przebiśniegi i krokusy.
- Dzieci zjeżdżają z górki na nartach.
- Na drzewach pojawiły się zielone listki.
- Wieje mroźny wiatr i sypie śnieg.
- Nad stawem kumkają żaby.

7. „Wiosenna pogoda” – taniec integracyjny

Dzieci stoją w dużym kole lub rozsypce. Nauczycielka opowiada o wiosennej pogodzie, pokazując odpowiednie gesty: „Wiosną czasami pada deszcz – unosimy ręce do góry i poruszając palcami, opuszczamy je powoli w dół. Wieje wiatr – uniesione w górę ręce poruszają się w prawo i lewo. Zdarzają się także wiosenne burze. Gdy pojawi się błyskawica, klaszczemy, gdy usłyszymy grzmot, tupiemy nogą. Ale po burzy na niebie pojawia się tęcza – wzniesione do góry ręce roztaczają półkola”. Opisane czynności powtarzamy kilkakrotnie zgodnie z muzyką.

Z praktyki/Practice

8. „Wiosenne rymowanki” – zabawa słowna

Dzieci tworzą rymy do podanych zdań. Nauczycielka mówi pierwszą część zdania, a dzieci kończą je w taki sposób, aby słowa się rymowały.

- Rosną listeczki zielone, przez deszczyk... (pokropione).
- Na gałęzi siedzi wrona, czarna wrona bez... (ogona).
- Zajączki kicają i trawki... (szukają).
- Nad stawem żabki kumkają, przed bocianem się... (chowają).
- Bocian ma dziób czerwony, ostro... (zakończony).

9. „Wiosenny taniec motyli” – zabawa muzyczna (nagranie Carnevalito)

Dzieci malują szablon motyli. Po ich wyschnięciu nauczycielka zaprasza wszystkich do „tańca motyli” wokół wiosennych kwiatów. Opowiada fabułę (np. motyle unoszą się w górę, krążą nad kwiatami itp.), a dzieci – zgodnie ze słowami i własną wyobraźnią – wykonują swój taniec. Pomalowane motyle można później wykorzystać do dekoracji sali.

10. „Pogodowe masaże” – zabawa relaksacyjna

Dzieci siedzą w kole, zwrócone bokiem do środka, twarzą do pleców sąsiada. Nauczycielka opowiada o zjawiskach atmosferycznych i przypisanych im sposobach masażu, a dzieci wykonują określone czynności, na przykład: Rozcieramy ręce, aby były ciepłe. Świeci słońce (przykładamy dłonie do pleców sąsiada). Jest nam coraz cieplej (rozcieramy plecy dłońmi). Jest tak gorąco, że aż pot spływa nam po plecach (jednym palcem rysujemy „zygzaki”). Nagle zaczyna padać drobny deszczyk (opuszkami palców lekko stukamy po plecach), który zmienia się w grad (uderzamy lekko piąstkami), zrywa się wiatr (naśladujemy szum wiatru, nachylając się do ucha kolegi), który przeradza się w wichurę, wszystkie drzewa się kołyszą (huśtamy partnerem) i powoli wiatr ustaje. Znowu pada drobny deszczyk, zaczyna świecić słońce...

11. Pożegnanie

Dzieci wspólnie z nauczycielką śpiewają piosenkę na melodię *Panie Janie*.

Witaj Wiosno, witaj Wiosno
Jak się masz? Jak się masz?
Wszyscy cię witamy, wszyscy cię witamy
Bądź wśród nas, bądź wśród nas.